

[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.] Sandsynlighed for, at Sukkerroedyrkerne vil faa Maksimumstantiømen, der andrager 30 Øre pr. Dobbeltcentner.

I Overenskomsten med De danske Sukkerfabrikker hedder det om dette Spørgsmaal, at efter at samtlige Udgifter er afholdt, tillægges der første Selskabet et saa stort Beløb, som svarer til 5 pCt. af Aktiekapitalen, Resten af Overskuddet tilfalder Roedyrkerne, indtil disse har modtaget 30 Øre pr. leveret Dobbeltcentner Roer i Tantiøme, hvorefter der tillægges Selskabet et Beløb af indtil 1 pCt. af Aktiekapitalen; hvad der herefter maatte blive tilbage, tilfalder Staten — det vil sige Sukkerfonden, og vi haaber rigtignok paa, at der skulde blive adskillige Millioner Kroner til Sukkerfonden, efter at Sukkerroedyrkerne har faaet først deres Betaling, de 4 Kr. 10 Øre, dernæst Tantiømen, de 30 Øre, og Sukkerfabrikkerne har faaet — hvad de har faaet Tilladelse til — 1 pCt. ud over de 5 pCt., som Overenskomsten forlods giver dem Tilladelse til. Naturligvis kan et Misvækst-aar komme, og der er derfor ingen Mulighed for med fuldkommen Sikkerhed at udtale sig om dette Spørgsmaal; men hvis Forholdene med Hensyn til Sukkerroedyrkingen og Sukkerroehøsten i Aar bliver nogenlunde normale, kan Sukkerroedyrkerne være helt sikre paa at faa deres Tantiøme.

Yderligere spurgte det ærede Medlem Hr. Grønning mig, hvorledes Stillingen vilde blive med Hensyn til en ekstra Ration af Sukker til Syltning nu til Sommer. Noget positivt Tilsagn om en ekstra Ration kan jeg af nærliggende Grunde ikke give, men jeg haaber bestemt, det skal blive muligt at give Forbrugerne et Kvantum Syltesukker af samme Størrelse som i Fjor.

Det ærede Medlem Hr. A. M. Hansen udtalte med fuldkommen Berettigelse, at Sukkeret efterhaanden var blevet en af vore betydeligste Eksportartikler til de nordiske Lande. Forholdet er det, at Sukker er blevet vor største Eksportartikel til de tre nordiske Lande, Sverige, Finland og Norge. Vi kommer nok i Aar til at eksportere Sukker til disse Lande til en Værdi af 80—90 Mill. Kr., hvorved vi dels opnaar at hjælpe de paagældende Lande med en Vare, de har haardt Brug for, og dels faar for os livsvigtige Varer som Kompensation for det Sukker, vi eksporterer.

Det ærede Medlem Hr. A. M. Hansen omtalte en Udtalelse, Godsejer Kiær har fremsat; denne Udtalelse var mig ganske ubekendt. Jeg vil gerne i Anledning af det Spørgsmaal, det ærede Medlem rettede til

mig, sige, at for den Ordning, der her træffes, paatager jeg mig naturligvis det fulde Ansvar, men jeg vil samtidig fremhæve, at der har været fuldkommen Enighed inden for Regeringen om dette Lovforslag, herunder ogsaa om den Stilling, der skulde tages til den Henstilling, der fra Sukkerroedyrkerne er rettet til mig i min Egenskab af Handelsminister.

Jens Thomsen: Hvis Sukkerprisen skulde fastsættes efter samme Kriterier, som bliver anvendt over for andre Erhverv, er der for mig ingen Tvivl om, at Sukkerprisen vilde stige; saa vilde Sukkerroedyrkerne have faaet Godtgørelse for den Stigning, der har været i Arbejdslønnen. For saa vidt ser det for mig noget underligt ud, at netop Landbrugets Mænd mener, at Landbruget skal blive ved at virke under samme Vilkaar; bortset fra Stigningen paa andre Produkter skal Landbruget stadig levere til de samme Priser. Jeg tror alligevel, at Handelsministeren har Ret i, at der har meldt sig adskillige nye Dyrkere, og det er ogsaa meget naturligt. Men jeg tror ikke, at det er paa Grund af den øjeblikkelige Sukkerpris. Vi maa erindre, at Sukkerroedyrkerne igennem mange Aar har haft en Monopolstilling, har faaet en særlig Pris for det Arbejde, de udfører, og for mig er der ingen Tvivl om, at naar der melder sig nye Dyrkere nu, er det i Haab om, at de kan faa den samme privilegerede Stilling i Fremtiden, hvis det igen skulde blive en daarlig Forretning at dyrke de andre Landbrugsvarer, men en nogenlunde god Forretning at dyrke Sukkerroer. Jeg tror ogsaa, den højtærede Handelsminister har Ret i, at Sukkerproduktionen er en af Landbrugets bedst betalte Produktioner, og af den Grund kan jeg ogsaa anbefale det foreliggende Lovforslag.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 87 af 21. April 1914 om Embedsløgevevæsenets Ordning, jfr. Lov Nr. 474 af 22. December 1939.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 431).